

Усіх краін, злучайцеся!
За рабочую справу, будзь гатоў!

ПІОНЕР БЕЛАРУСІ

ЦК ЛКСМБ 1 верасня 1936 г., № 75 (659)

Вучні Совецкай школы! Мацуйце дысцыпліну ў школе! Авалодвайце ведамі па ўсіх галінах навукі! Будзьце выдатнікамі вучобы!

(З лозунгаў ЛК ВЛКСМ к 22 міжнароднаму юнацкаму дню)

Вошы абавязак гэта грамадзяніна

Рабыта!
... вас з радасным лідом на-
... заняткаў.
... сказаць вам некалькі
... як трэба паніць школьныя
... трэба даражыць імі. Тое, чаго
... у гэтую прыгожую пару жыц-
... навярстаць цяжка.
... з вашых старэйшых брацоў і
... дастойных сыноў Ленінскага
... не ведалі дзяцінства ў на-
... разуменні гэтага слова, пера-
... якую юнацы. Той-сёй з іх чыбі-
... брацтва грамадзянскай вайны —
... сваю аздаў рэвалюцыі. У другіх —
... аднылі цяжкія гады разрухі.
... выдалася рана пачаць прапоўна-
... вучыцца на-сапраўднаму ім не
... камсамолі перад такой
... задачай: набываць пінер сяр-
... адукацыю. І што-ж? Пінер сотні
... людзей пасля прапоўнага
... ў рабочых школах сярп-
... адукацыі, наведваюць раёфакі, зай-
... самадукацый. Трудна даюцца ім
... сіл пыхаціцца зотрачвань.
... крокам, упарта і настойлі-
... ны па цяжкому, цяжкім
... дзяцінства.
... ішчаслівае дзяцінства, савец-
... Аж да самага свайго поўна-
... вас ёсць толькі адзін абавязак:
... школу, добра вучыцца.
... з вас сумленна выконваюць го-
... адны абавязак маленькага гра-
... свайго радзімы?
... не ўсе.
... наша парада вам: як на-
... маўце над гэтым і, як пачае
... ішчаслівага племя, людзям да-
... маленькім, вазьміцеся з першых
... сур'ёзную, пладатворную ву-

— Я ўжо вучаніца!

А. КОСАРЭЎ

НОВАЯ СТАЛІНСКАЯ

... прыгожы пад'езд мы зай-
... новай школы на Сьвядлоў-
...
... радасна ўсклікнула
... убачыўшы валікія вокны.
... многа — дадала яе сьво-
... Гоухман і абедзве ўвайшлі ў
... каб убачыць унутраны вы-
... як снег сцены і столь, фарбава-
... Невысокія парты блішчаць
... акавай фарбы. Такіх класаў з
... партамі ёсць на першым па-
...
... навічкоў.
... ўпершыню сядуць маленькія
... нашай валікай радзімы. Яны
... сшыткамі, букварамі. У пер-
... вучобы пасля знаёмства са
... дастойнай гордасцю пахва-
... прыцялю:
... я ўжо вучань! *

... асабліва абрадаў асобны пакой з
... нахлісам:
«Для вучнёўскіх арганізацый».
Дзяўчаты ўспомнілі, як ім прыходзі-
... ў старой школе шукаць куток для ра-
... зьяна або вучома, каб не перані-
... джаць вучобе ў класе.
На шляху да чацвертага іўверху мы
... аглядзеі пакой, дзе будзе буфет, кабін-
... ты-лабараторыі і з кожным паверхам у
... прыцялю усе больш уздымаўся радасны
... настрой.
Заглянуўшы ў клас, дзе яны самі бу-
... дуць займацца, Зіна раптам усміхнулася і
... жартава сказала Рызе:
— Успомні, як у старой школе мы бе-
... галі на кожным перапынку грацца да
... пачкі. Тут ужо не прыдаецца. Цяпа бу-
... дзе — і паказала рукой на радыятары
... наваго ацяплення.
Лёгка ступаючы са ступенек, мы зноў
... апынуліся на першым паверсе. Усюды па-
... мыты вокны, падлогі. Спёрта кожная па-
... лінка. Усё гатова.
На развітанне вучаніцы далі сваю
... аценку:
— Не школа, а палац. Сапраўды ста-
... лінская.
У канцы калідору вачыты Коля Ёселе-
... віч канцаў маляваць белымі літарамі на
... шырокім чырвоным падлішчы:

«Будзьце выдатнікамі вучобы!»
Як-жа не быць выдатнікам вучобы, ка-
... лі наш урад, партыя, наш родны Сталін
... так штодзённа кланюцца аб нас, ішчас-
... лівых дзеях сацыялістычнай радзімы.
ЗЕЛІН.
Менск, 20 школа.

Добра адпачылі і выдатна будзем вучыцца

Прайшло лета. Пачынаецца вучоба. З
... якой радасцю вожны з нас уснамінае
... прайшоўшыя дні адначынку. Яшчэ пінер
... па прывычцы чкаець лагернага сігналу,
... лінейкі. Адзін за другім праходзяць у па-
... мяці лагерныя дні.
Вось пака. А на зялёным борале шмат
... рабіт. Сонца ляскае, ляскае. Усе
... смяюцца, радуюцца. Другія з усмешкай
... на вуснах выркаюцца ў празрыстай ва-
... дзе, ідуць на выпералкі.
Група лагернікаў акружыла старога
... дзядзьку Платчынскага. Мы слухаем яго
... цікавае апавяданне пра мінулае. Дзед рас-
... казвае аб тым, як авярэўшыя кулакі спа-
... лілі ў 1925 дзеда калгас. Потым дзядзька
... Платчынскі адчыняе ўсім сакрэт:
— Ведаеце, гэты быўшы касцёл злу-
... чыцца з суседняй вёскай падземным хо-
... дам.
І мы наладжваем экспедыцыю пад кі-
... раўніцтвам дзеда на вышукі гэтага пата-
... емніка. Штодзень рабыта хадзілі па полі,
... ашукваючы падземны калідор. Але неча-
... кана, у адзін з лінейскіх дзён наш пра-
... ваднік сур'ёзна захварэў.
Тым ўдзех з маім сябрам мы рашылі
... збіраць калекцыю розных казюлек. Скла-
... калі рабыт-ахвотнікаў за гэтай справы.
З кожным днём наша калекцыя напу-
... нілася новымі казюлькамі. Пасля мёртвай
... гадзіны члены нашага гуртка накіроўвалі-
... ся ў поле. А ўжо над вечар мы авярталіся
... ў лагер з каштоўнай дабычай.
Неяк раз увечары я, Эдзік Каркоцкі і
... Карлаі Музыка натрапілі на гняздо кажа-
... лоў. З той пары мы пачалі з цікавасцю
... наглядаць за жыццём гэтай птушкі. Гэта
... цікава было!

Зараз мы зноў сышліся ў светлым пры-
... гожым пакоі нашага класа. Шмат размоў
... аб ішчаслівым, радасным ашачынку. Лёўка
... Дунгін расказвае аб сваіх перамогах на
... футбольным полі, Каркоцкі Эдзік — аб
... прыжках, я — аб сваёй калекцыі, Зямка
... Губенчык ававядае аб новых таннах.
Пасля метадычнага дробу электрычнага
... звонка мы на лекцыі. Мы ўсе дружна
... абіцаем адзін другому:
Будзем вучыцца толькі выдатна.
ІЛ'Я ЗЛЬКІНД.
Менск, 32-я школа.

АБ СТАРАЙ ШКОЛЕ

Тлумачэнне праўды

Бацюшка, а чаму настаўнік у трэцім
... класе гаворыць, што зямля мільён год ста-
... іць, а не як у законе божым — пяць
... тые... — і адразу асеў ад вісклівага кры-
... ку айна Васілія.
— Што ты сказаў, падлюга? Вось як
... ты вучыш слова божае?
Не паспеў Паўка і пяснуць, як той уха-
... піў яго за абодва вухі і пачаў дзяўбець
... галавой аб сценку. Праз мінуту, збітага
... і перападоханага, выкінулі ў калідор.
(З кнігі Н.Астроўскага «Як гартавалася
... сталь»).

ДВА КЛАСЫ СУСТРЭЛІСЯ Ў АПОШНІМ БАЮ НАШ ЛОЗУНГ — СУСВЕТНЫ СОВЕЦКІ САЮЗ

Рэбята!

Працоўная моладзь усяго свету кожны год святкуе сваё вялікае свята — Міжнародны юнацкі дзень. Яна выходзіць з дэманстрацыямі на вуліцы, каб паказаць сваю магутнасць і гатоўнасць адстаяць барацьбы супроць капіталістаў, супроць вайны і насіццельнага фашызму.

Дні свята Міжнароднага юнацкага дню ў капіталістычных краінах для моладзі каштуюць вялікіх сіл. Кожны крок падрыхтоўкі да гэтага вялікага свята там суправаджаецца зверсімім тэрорам. Але не глядзячы на гэты тэрор, працоўная моладзь з вялікім поспехам праводзіць сваё свята. У гэты дзень яна падагульняе праведзеную работу ў глыбокім падполлі ў барацьбе за адзіны фронт, паказвае сваю згуртаванасць вакол камуністычных партый і адзіным голасам заяўляе:

— СМЕРЦЬ КАПІТАЛІСТАМ ВА УСІМ СВЕЦЕ!

— Мы гатовы на барацьбу супроць фашызма, супроць капіталістычнага гнёту над працоўнымі, за саветы ва ўсім свеце!

Суровае пакаранне, лаянка, збіванне, здзеці над вучнем — любімыя метады выхавання ў капіталістычных краінах. Тут дзеці працоўных церпяць нявыносныя пакуты ад азвярэлых настаўнікзў.

НА ЗДЫМКУ: вучань ішліўскіх школы (Амерыка) з ранама на руцэ ад пабоў у школе.

У Маскве ў клубе «Научук» нядаўна была праведзена выстаўка карцін і малюнкаў амерыканскага мастака Фрэда Элліса.
НА ЗДЫМКУ: Карціна Фрэда Элліса «ШТО-Ж РАБІЦЬ» (крызіс у Амерыцы).

ГОЛАД, ПАБОІ, ЗДЗЕКІ...

(З ПІСЬМА РАБОЧАГА З АДНАГО ФАШЫСЦАГА ЛАГЕРА ПРАЦОЎНАЙ ПАВІННАСЦІ)

Я быў некваліфікаваным рабочым, потым страціў працу. Спачатку я атрымаваў на працягу 6 тыдняў дапамогу па беспрацоўі, а потым благавольную дапамогу 7,85 маркі. За кватэру я плаціў 4 маркі ў тыдзень, так што на харчаванне заставалася 3,85 маркі. Другіх трат я ве павінен быў мець.

У маі я папаў у лагер працоўнай павіннасці. Яда была надта дрэнная і яе не хапала.

Незадавальненне ядой каралася як бунтарства. Спазненне каралася цяжкім пакараннем. Кіраўнік ставіў спазніўшага перад усёй групай і даваў яму пашчочыню. Правініўшыся пазбаўляўся, вядомая рэч, і адпачынку. А нядаўна ўвялі такі парадак: калі адзін спазніцца, то адпачынка пазбаўляецца ўвесь узвод. Гэтым хочунь дабіцца, каб таварышы караці спазніўшыся, г. зн. білі іх. Маюцца шматлікія выпадкі, калі рабочыя лагераў дэзертыруюць ці канчаюць жыццё самагубствам.

Маладая работніца з берлінскага завода «Оран» піша:

«Калі я прыходжу ў 6 гадзін вечара дамоў, як зной валіўся на ложка і не магу нічога рабіць. Гейка на заводзе така вялікая, што я трачу ўсе свае сілы. Часта, калі да мяне прыходзіць мая прыяцелька пагутарыць, я засынаю ў час гутаркі. Аб чытанні кніжкі нават і думаць не прыходзіцца».

Другая маладая работніца расказвае:

«Калі я вяртаюся дамоў, — прыбіраю кватэру, потым адразу кладусь спаць. Ужо на працягу 2-х тыдняў

я бяруся за адзін раман, але чытаць не магу, таму што засынаю».

Азі слабасці ног і аслаблення сківіц пакутуе 50—80 процантаў моладзі. Пры прызыве ў армію ў Кіле, напрыклад, з рабочай моладзі толькі 11,6 процанта былі прызнаны ўпайне годнымі, з школьнікаў і студэнтаў — 24,7 процанта.

У Прусіі, згодна абследаванню доктара медыцыны Ганса Носке, 40 процантаў усёй школьнікаў не маюць сваіх ложкаў. Такае-ж становішча і з падлеткамі-вучанцамі.

На фашысцкім судзе

(З ЖЫЦЦЯ БАЛГАРСКІХ КОМСАМОЛЬЦАЎ)

Аднойчы ў турму прыйшло многа афіцэраў. Сярод іх быў і вясны пракурор — наш абвінавачаны. Нася таго, як нам уручылі абвінавачаныя акты, нам зьявіў судзіць будзе ваенны суд, мы пазбаўлены права на абарону грамадзянскімі абаронцамі, а абаранцаў нас будуць афіцэры, назначаныя судом. Большасць з нас ад такой «абароны» адмовілася.

Праз два дні пачаўся працэс. У гэтую раніцу сярод турэмнай адміністрацыі пачалася страшэнная суматоха: не хапала ланцугоў. Між тым старшыня суда сурова загадаў заклаваць у ланцугі ўсіх смертнікаў. Урэшце, аднекуль прывялі шэрую тоўстых іржавых і надта цяжкіх ланцугоў. Але і гэтага аказалася мала.

Афіцэр выклікаў асуджаных па спіску. За варотамі нас пастроілі па чатыры чалавекі. Мы стаялі ў густым акружэнні салдат, якія трымалі нас гатовыя віноўкі. Салдаты былі ў поўным баявым знараджэнні: у касках, з бомбамі і ішні. На ўсіх бліжэйшых вуліцах таксама выстраіліся разны салдаты з кулямэтамі. Штанкім не дазвалялася да нас прыбліжання. Калі ўся калона была пастроена, нас прывядалі адзін да другога.

— Бездамоўна выконваць маю каманду! — крыкнуў афіцэр. — Калі я крыкну «кладзіцеся», кладзіцеся ўсе адразу. Хто астатніца на нагах, будзе расстраляны!

— Як-жа нам класіцца, калі мы звязаны? — пачуўся голас.

— Маўчайце! Зараз вы ў маіх руках! — зароў афіцэр.

... Калона рушыла. 130 чалавек зашагалі пад зван ланцугоў. Уперадзе нас ішла рота салдат з кулямэтамі, тое-ж і з намі.

Урэшце, нас выклікалі ў суд. У вялікім зале, акрамя дапрошаных таварышоў, сядзела вялікая група паліцэйскіх агентаў, афіцэраў і некалькі шышня апраунтых дам, напэўна, афіцэрскай жонкай.

— Ці прызнаеш ты сябе віноўным? — рэзка запытаў мяне маёр, глядзячы мне ў вочы.

— Не прызнаю, — адказаў я.

— Не прызнаеш? — працадзіў ён праз зубы.

— К., арганізатар зкруговага камітэта комсамола прыходзіў да вас у вёску, спаў, у вас, там-жа быў праведзены сход. Што вы гаварылі на гэтым сходзе?

— Камуністычныя.

— Значыць, вы член камуністычнай партыі?

— Не, я яшчэ малады і не падрыхтаваны для таго, каб быць членам партыі.

— Што такое адзіны фронт? — запытаўся адзін з прысяжных.

— Адзіная барацьба рабочых і сялян.

— Дзе вы вучыліся гэта?

— У час арышту, дзе на гумавай дубіны напісана: «Я ведаю ўсё». І той хто не ведае таго, што ад яго патрабуюць, бывае збіт да поўсмерці.

— Хопіць — закрычаў старшыня.

— Не, я хачу яшчэ сказаць: мяне білі для таго, каб...

— Будуць біць, вядома, калі не будзеш гаварыць добраахвотна, — перабіў мяне старшыня. Салдаты адлялі мяне па месца.

Я быў увесь у поце і доўга не мог сунакоіцца.

Наш працэс працягваўся паўтара месяца. Ён з'явіўся для мяне і для многіх другіх таварышоў добрай палітычнай школы. З вялікай радасцю я прыпамінаю тую задушэўнасць і згуртаванасць, якія былі

Маленькая Сімона

Перад узрадаваным натоўпам у 140 чалавек, якія сабраліся па прызыву камуністычнай партыі, Віктар Мішо, стар ЦН французскага комсамола, аб геройстве маладой дзяўчынкі:

— Прывяду вам у прыклад прыяву з жаночай секцыі камсамола Пюто.

Ёй 14 год, і яна павяла за сабой работніц свайго прадпрыемства, якія мусілі гаспадара падпісаць календарны гавор, гарантуючы зарплату, і іх, дэлегатам.

Таварыш Сімона была выбрана членам профсаюзнай секцыі, створанай забастоўкі.

У яе асабе я вітаю ўсіх юнакоў і чат, якія былі ў першым радзе ў тэй суровай бойні.

СИМОНА ПРИЯВУ

Маленькая Сімона, ты сапраўдна чына Францыі, твай мужнасцю гораца наша краіна!

(З журналу «ДЗЯУЧАТЫ ФРАНЦЫЯ»)

— Таварыш К. прыходзіў да мяне ў госці, але ніякага схода не было.

— Ці не даручыў ён табе арганізацыю комсамольскіх ячэек?

— Нічога падобнага не было.

— Падсудзімы, якія ў вас пераконванні? — запытаўся пракурор.

— Камуністычныя.

— Значыць, вы член камуністычнай партыі?

— Не, я яшчэ малады і не падрыхтаваны для таго, каб быць членам партыі.

— Што такое адзіны фронт? — запытаўся адзін з прысяжных.

— Адзіная барацьба рабочых і сялян.

— Дзе вы вучыліся гэта?

— У час арышту, дзе на гумавай дубіны напісана: «Я ведаю ўсё». І той хто не ведае таго, што ад яго патрабуюць, бывае збіт да поўсмерці.

— Хопіць — закрычаў старшыня.

— Не, я хачу яшчэ сказаць: мяне білі для таго, каб...

— Будуць біць, вядома, калі не будзеш гаварыць добраахвотна, — перабіў мяне старшыня. Салдаты адлялі мяне па месца.

Я быў увесь у поце і доўга не мог сунакоіцца.

паміж намі, падсудзімымі, і варту хісну ю веру ў перамогу нашай справы. Мы штомігутна выкрычалі шыенкі суд, ставілі яго ў сміяны і хваляваліся. Маёр — старшыня крычаў і ляўся.

Вось на доньце рабочы Г. Ка чы прывіўся ад страшэнных катчалоў, ён пераносіў на працягу 2-х тыдняў не даваў ніякіх пакаранняў: ні ў ні ў следчага.

— Ці член партыі? — запытаўся старшыня.

— Раней быў, калі партыя была гальная, але цяпер не, — адказаў Г.

Вось гэта сапраўдны чалавек, грамадзянін дзяржавы, які павялае галасна заяўляе старшыня і прадаўжае:

— А ці не ведаеш ты сярод сваіх вагшшоў, з якімі разам працаваў, якім удзельнічалі ў незалежнай працы?

— Жылы на твары таварыша Г. цягваюцца. Ён перауважва.

— Ну так што-ж? — адказаў ён.

— Трэба паведаміць суду, калі вы важыў такую справу, — сказаў старшыня.

Што, зрабіць адразу? Выхадзіць гора Г., увесь казоначыся.

Старшыня зноў, крычыць, працягвае яшчэ напней:

— Забойны — фашысты!

Дзеці ў школу сабраліся

Чыць іда — першакласніца 7-й класу (г. Менск).

Я ПЕРШАКЛАСНІК

Гэты дзень я ніяк не мог дачакацца. Мне вельмі хацелася хадзіць у школу, вучыцца. Дзе знаходзіцца школа, я сам добра ведаў. Таму я пайшоў адзін, бо маме трэба было ісці на работу, а папа таксама працуе. З сёнешняга дня я ўжо школьнік. Мне мама купіла буквар, сшыткаў, карандашоў і ручку з пяром. Папа купіў

валёнкi і пальто. Касцюм і бацінкі ў мяне ёсць новыя. Я ўжо ўмею пісаць і чытаць многа лічбаў. Лічыць умею да 100. Адыходзячы ў школу я даў слова бацькам добра вучыцца. Свайго слова я не парушу, — расказвае **СЛЕЖЫНГЕР Яша** ў першы дзень свайго ўступлення ў школу.

Менск, 42-я школа.

Самы радасны дзень

У гэтым годзе **Беніямін Ліс** развітаўся з дзіцячымі садамі і ў першы раз на сваім жыцці пайшоў у школу вучыцца.

Мама яму ўжо даўно купіла на школьным базары буквар, сшыткі, ранец і новы касцюм. Ён кожны дзень з захапленнем надзяваў ранец на плечы і з нецярплівасцю чакаў дня, калі ён па-сапраўднаму

адзене новы касцюм, ранец і пайшоў у школу вучыцца. Сёння парэшце настаў гэты радасны дзень для **Беніяміна Ліса**, ён упершыню сеў на школьную парту.

П. АБРАМОВІЧ.

13 школы, 1 клас «Б».

МАЯ РАДАСЦЬ

— Сёння спала я да 9 гадзін раніцы. Як толькі ўстала, хуценька памыслася, паснедала і мама павяла мяне ў школу. Я была вельмі рада, што ўжо іду ў школу. Гэты дзень для мяне самы радасны ў маім жыцці. Яшчэ раней мне мама купіла буквар, сшыткаў, карандаш і ручку з пяром. Абяцала кушыць яшчэ партфель.

Мама мне яшчэ купіла новую сукенку, бацінкі, валёнкi і заказала шпіль новае пальто. Зімой мне будзе ў чым хадзіць у школу. За гэта я абяцала маме і папе добра вучыцца і буду вучыцца добра, — расказвае **ГОРСМАН Фаня**, вучаніца 1 класа.

Менск, 42-я школа.

У дзіцячым промкамбінаце прамысловай на-апераций Гомеля шэфка развіта самадзейнасць рэбят.

НА ЗДЫМКУ: Дзеці дзіцячага Камбіната на адпачынку пасля выканання танца «Шемеля».

(Белсаюзфота).

„Я-ж не малая—я вучаніца“

Рэбят сабраліся каля 1-й сярэдняй школы і доўга гутарылі аб першым дні вучобы.

Кожны стараўся расказаць з чым ён прыдзе ў школу, якія кніжкі ён купіў сабе, сшыткі, алоўкі і інш. Кожны абавязкова ўспамінаў, што ўсё гэта будзе ляжаць у яго партфелі, або ў сумцы.

Рая **Левіна** ў гэтым годзе ідзе ў першы клас. 8 год ёй яшчэ няма, але яна ўжо добра чытае па буквару, развязвае задачы і нават пісаць умею.

— Я ўжо даўно падрыхтавалася ісці ў школу. Умею чытаць, развязваць задачы. Купіла неабходныя падручнікі, сшыткі.

Купілі мне таксама цёплае пальто, бацінкі, прыгожую новую сукенку, а праз некалькі дзён тата абяцаў кушыць і валёнкi.

— Мы з Раяй даўно ўжо школьніцы, — гаворыць яе сяброўка **Зіна**.

— Яшчэ ў мінулым годзе мы хадзілі ў школу наглядзець, як праходзяць заняткі. Нават на ўрок прысутнічалі ў першым класе. Мне тады яшчэ не было і 7 год.

Лена Старобінен кушыла сабе Чытанку, задачнік і буквар яшчэ з вясны. Часта яна заседалася над кніжкамі і вучыла ўрокi, якія задавала ёй сястра.

Ужо некалькі раніў **Лена** прачынаецца раней усіх у хатце. Чысціць зубы, мыецца і нібы збіраецца ў школу.

Вася Мельнікаў хоча расказаць, як у мінулым годзе яго сястра першы дзень пайшла ў школу. Нічога яна тады не ўмела—ні чытаць, ні пісаць, ні задачы развязваць, а ён зараз добра чытае і піша не кепска.

Я ніколі не лаюся з дзецьмі, ні крыўджу меншых, гэта-ж сорамна, бо я ўжо не малая.

Калі пайду ў школу абавязкова буду вучыцца на выдатна — кажа **Вася**.

— А мне тата купіў вялікі падарунак і колькі я не прасіла, каб паказаў, дык не.

Якая ты нецярплівая! — гаворыць мне тата. — Няўжо-ж ты не пачакаеш да 1-га, а калі пойдзеш у школу я табе аддам падарунак.

— Я падумала і рашыла, што таго праў. Я-ж ужо не малая, я-ж вучаніца.

Г. БАРЫС

ЛЮБЧАНСКАЯ Гелда. Яна ў гэтым годзе прышла ўпершыню займацца ў першым класе 32 менскай школы.

РАСЦІЦЕ СМЕЛЫМІ, АДВАЖНЫМІ, ХРАБРЫМІ

Прывітанне нарнома — Унутраных Спраў намісара Дзяржаўнай безпачаснасці 2-га ранга таварыша **Леплеўскага** піонерам лагера **НКУС БССР**.

Вам, дастойнай змене, шлю гартча, большэвіцкае прывітанне і віншую з паспяховым заканчэннем работы піонерлагера.

Нам патрэбна бадзёрая, здаровая змена са сталымі першымі і жалезнымі мускуламі, якая завершыць вялікую справу, пачатую вашымі бацькамі, справу **дарагога ІЛЬЧА**, справу нашага любімага **СТАЛІНА**.

Вы за 2 месяцы знаходжання ў лагеры накапілі шмат сіл і энергіі для будучага ўдарнага навучальнага года.

Вы за гэты час паказалі дысцыплінаванасць, арганізаванасць, набылі шмат добрых навывкаў для далейшага культурнага росту і фізічнага ўмацавання.

Партыя і ўрад аднаўляюць выключна шмат увагі вашаму выхаванню. Невышталіскія школы, пабудаваныя для вас, неаднаразова паставы ПК партыі аб школе — яшчэ раз сведчаць аб тых велізарных клопатах, мацярынскай ласкі, любові нашай вялікай партыі **Леніна—Сталіна** да вас, дзяцей нашай шчаслівай радзімы.

Партыйная арганізацыя комсапол і ўвесь чэкісцкі калектыў верыць, што ў слаёй вучобе, наводзінах, у справе спорту, самадзейнасці і ва ўсім культурна-палітычным роспе вы, дзеці чэкістаў, апраўдаеце выключныя клопаты аб вас нашага рэднага, любімага, велікага прывідыра ўсіх народаў, **дарагога Сталіна**.

Расціце смелымі, адважнымі, храбрымі! Будзьце дастойнымі сынамі і дочкамі чашай слаўнай партыі **Леніна—Сталіна**.

Ваш **ЛФПЛЕУСКІ**.

МНЕ ПАПА КУПІЎ БУКВАР

Перад тым, як ісці ў школу, мне папа купіў буквар, сшыткаў, карандашоў, піналь, ручку і пер'я. Купіў таксама новы касцюм. Абяцаў к зіме кушыць валёнкi. З сёнешняга дня я ўжо школьнік. Я нават цяпер умею пісаць лічбы і лічыць да дванадцаті. Я вельмі рад, што мяне прынялі ў школу. Вучыцца буду добра і буду дысцыплінаваным, — расказвае **КАПЛАН Мося**, ужо вучань 1-га класа.

Менск, 42-я школа.

АБЯЦАЕМ ВУЧЫЦЦА ВЫДАТНА

Пачынаецца новы навучальны год. Мы, вучні **ПІРКАУСКАЯ НСШ**, ужо падрыхтаваліся да сустрэчы гэтага навучальнага года. Купілі новыя падручнікі, сшыткі, ручкі, прылады для малевання і т. д.

Абяцаем у новым навучальным годзе вучыцца выдатна.

Камярынскі раён.

Вучні: **В. ВЕРАМЕНКА, Н. СІЛА, В. ЧЫСЦІК, Вуля ЧЫСЦІК, А. ЧЫСЦІК, Ф. ФАМЫЧЭНКА, А. БАРАДУКА, М. ЧЫСЦІК.**

БУДЬЦЕ ДАСТОЙНЫ КЛОПАТАЎ АБ ВАС!

ПРАГІА ЮНЫЯ ПРЫЯЦЕЛІ!

ПЕРШ ЗА УСЕ БУДЬЦЕ ДАСТОЙНЫ ВЫКЛЮЧАЙ ЗАБОТЫ І УВАГІ, ЯКІ-А АКТУАЛЬНЫ І УРАДУ, З БОКУ ЛЕПШАГА ДЗЯЦЕЙ, НАШАГА ПРАВАДЫРА І НАСТАВНІКА — ВЯЛІКАГА СТАЛІНА. ДАСТАЙНЫМІ, ЖЫЦЦЕРАДАСНЫМІ, ПРАДПРЫЭМАНЫМІ, АДЖАВАННЫМІ, БЕЗЗАПЭКАМІ АДДАНЫМІ СПРАВЕ СОЦЫЯЛІЗМА ДАСТАЙНЫМІ ВЯЛІКАЙ СОЦЫЯЛІСТЫЧ-НАЙ ПАРТЫІ. ГЭТА ПЕРШАЕ І ГА-АДНАЕ ДРУГОЕ: ВУЧЫЦЕСЯ, ВУЧЫЦЕСЯ, ВУЧЫЦЕСЯ, АВАЛОДВАЙЦЕ ПОУ-АДНА І ДА КАНЦА ПАД КІРАўНІЦТВАМ НАСТАВНІКАЎ АСНОВАМІ НА-АДНА І ТРЭЦЬЕ: ВУЧЫЦЕСЯ У ГЭТЫМ НАСТАВНІКІМ ГОДЗЕ ТАК, КАБ У НА-АДНА ШКОЛАХ НЕ БЫЛО НІВОДНАГА ДЗЯЦЯ, ЯКІ-Б АСТАВАЎСЯ У КЛАСЕ НА ПЕРШЫМ ГОД. І КАБ НІ АДЗІН ВУЧАНЬ НЕ АСЕННІХ ПЕРАЗКЗАМЕНОВАК.

ВАС ГАРАЧАЕ ПРЫВІТАННЕ. НАРОДНЫ КАМІСАР АСВЕТЫ РСФСР **А. БУБНОУ**.

АБ БЫЦЬ ГЕРОЯМ, ПЕРША ВУЧЫЦЦА

Забліва прыемна вітаць вас і пачынаючы пачынаючы школьнага года па-адаю я — дзеці і моладзь у савецкую авіяцыю і бездэ-ацыяналі за нашым перадбтам. **Сталін** з геніяльнай праста-аю, што такое героізм. Ён сказаў, што гэта не толькі смеласць і ўменне, ведаць справу, каб ведаць, трэба вучыцца, перапрабаваць, неперастаючы, вучыцца і прабіце самі вывал — што трэба для таго, каб у імя нашых **Радымы** рабіць героічныя ўчынкi? У гэтым сэрца вітаю вас.

Ваш **ЧНАЛАУ**.

АБ СТАРАЙ ШКОЛЕ

Так сустракалі першакласнікаў

Дарэчы гэта. Яна свіснула доўга, злева свіснулі доўга, з права свіснула на цэле нінчаснага, і яна роў пранёсся на бурсе. З права нахперазалася цела дванадцаті дзяткаў, з левага столькімі-ж; дзяткаў, крывавых і сініх, скла-аючы арганімент на цэле дзіцяці, і ад-аючы пелам ён жыў у тыя минуты, і ўвесь жах катвання, непа-аючы для дзесяцігадовага арганізма.

Н. Г. Памялоўскага «Очерки

Наша гутарка
каля кастра

Вакол кастра ўтульна рассяліся 12 піонераў калгаса імя Бюхера, Варатынскага сельсавета, Бабруйскага раёна.

Уважліва мы прыслухоўваліся да чыткі прыговора Ваеннай Калегіі Вярхоўнага суда СССР. Піонер Аўранчык Свірыд павольна, але ясна, чытаў кожнае слова прыговора. Хутка чытка была закончана. Зараз-жа пачаліся выступленні піонераў, поўныя гневу і прызвання да фашысцкіх бандытаў — Троцкага, Зіноўева, Каменева.

— Яны, падлая банда, імкнуцца нашкодзіць нам, сарваць наша сацыялістычнае будаўніцтва. Для іх пролетарскі суд правільна зрабіў, вынесшы прыговор аб пакаранні смерцю.

Такое было выступленне піонера Пракопчыка Валодзі. Слова ўвай 10-гадовага ахцэбронак Влугун Сярожа.

— Гэтыя шкоднікі, забойны — Каменев, Зіноўев і іншыя бандыты з іх шайкі — хацелі забіць нашага любімага Сталіна. Яны рабілі замах на таго, хто стварыў для нас, савецкіх дзяцей, такое радаснае і шчаслівае дзяцінства, — гаварыў ён.

Выступалі амаль усе піонеры і ахцэбреты. Звяно вельмі рада, што іх расстралялі.

Па даручэнню піонераў:
І. СТЭЛЬМАК, І. ПІМЯНОУ.

Закуплены парты і шафы

Дырэктар Жабінскай НСШ усё зрабіў, каб своєчасова адрамантаваць школу да новага навучальнага года.

Дзякуючы клопатам дырэктара, школа поўнаасно адрамантавана. У школе пафарбаваны вокны і падлога, пабелены сцены. Закуплена для школы неабходная колькасць парты і шафы.

У гэтым навучальным годзе ў школе будзе адкрыт сёмы клас.

Дзятнор ЛОЙКА ПАВЕЛ.
Старобінскі раён.

Школа гатова

Узорна падрыхтавалася да сустрэчы новага навучальнага года Вяртыскай НСШ. Сцены аштукатураны і чыста пабелены, у вокнах і падвойных рамах устаўлены шыбы. Адрамантаваны калідор і перакладзена падлога. Загатоўлен асал для ачышчэння школы на ўсю зіму.

Поўнаасно праведзена камплектаванне школы вучнямі і настаўнікамі.

Дзятнор ІМАН СТЭЛЬМАК.
Бабруйскі раён.

БАЦЬКОЎСКІ
НАКАЗ

«Глядзі-ж Паўлуша, вучыся, не дурэй і не дурэй, а больш за ўсё дагадкай настаўнікам і начальнікам. Калі будзеш дагаджаць настаўнікам, то, хоць і ў навуцы не паспееш і таленту бог не даў, усё роўна пойдзеш у ход і ўсіх выперадзіш. З таварышамі не вадзіся, яны цябе добраму не навучаць, а калі ўжо пайшло из тое, дык вадзіся з тымі, якія багацейшыя, каб пры выпадку маглі быць табе карыснымі. Не частуй нікога, а выдзі свое лепш так, каб цябе частавалі, а больш за ўсё беражы і капі капейку, гэта рэч надзейней за ўсё на свеце. Таварыш або прыяцель цябе ашукае і ў бядзе першы цябе выдасць, а капейка не выдасць, у якой-бы бядзе ты ні быў. Усё зробіш і ўсё прабэш на свеце капейкай».

(З кнігі Н. Гоголя «Мёртвыя душы»).

ШАХМАТНЫ ТУРНІР У НАТЫНГЭМЕ

Пераможцы — Міхаіл Батвінік і Хозе Капабланка

28 жніўня закончыўся вялікі міжнародны шахматны турнір у Натынгэме.

Чэмпіён Савецкага Саюза Міхаіл Батвінік з гонарам абараніў высокае званне грамадзяніна Савецкага Саюза, вышаўшы пераможцам у такім адказным спаборніцтве.

У турніры іграла 10 гросмайстраў, з якіх чатыры ў розныя часы былі і з'яўляюцца чэмпіёнамі свету па шахматах. Дабіцца перамогі ў такім турніры — сывава не простая.

Перад апошнім турам і Капабланка і Батвінік мелі аднолькавы лік ачкоў. Кожны з іх іграў на выйгрыш, аднак, рызыкаваць не захачеў і партыі скончыліся ўнічыю.

Капабланка і Батвінік падзялілі ў турніры першы і другі прыз.

Далейшыя месцы занялі Эйве, Файн і Ржэснэўскі. Эйве добра пачаў турнір, але прайгрыш Ласкера пазбавіў яго шансаў на перамогу. Для маладых амерыканскіх гросмайстраў Файна і Ржэснэўскага гэты рэзультат — выдатнае дасягненне.

Толькі на 6-м месцы застаўся былы чэмпіён свету па шахматах Алехін. Ласкер і Флор падзялілі 7 і 8 месцы. Відмар заняў 9. Багальоў і Тартаковер — 10 і 11. Англічане засталіся на апошніх месцах.

— Батвінік іграў у гэтым турніры ўспэшна і добра, і ён вышаў перамож-

цам. — Захвў пасля скончэння турніра Капабланка.

У ЕБЕЛАРУСКІ ТУРНІР

Верасаў і Гардон — чэмпіёны рэспублікі па шахматах і шашках

Апошнія дні ўсебеларускіх спаборніцтваў па шахматах і шашках амаль не прынеслі змен у размеркаванні першых месц. У шахматным турніры ў апошнім туры і Сіліч і Верасаў сыгралі са сваімі праціўнікамі ўнічыю.

У шахматным турніры на першае месца вышаў Верасаў. Увесь турнір ён правёў выключна роўна і перамога яго зусім заслужана. Былы чэмпіён БССР Сіліч застаўся на другім месцы. Прайграўшы ў першым туры Верасаў, Сіліч у далейшым іграў вельмі добра. Аднак, дагнаць Верасава ён не змог. На трэцяе месца вышаў Маневіч.

Чацвёртае месца занялі — Брайтман, Каменекі і Сташэўскі.

У шашкавым турніры першынства заваяваў іграўшы па-за конкурсам леднінградскі майстар Сокаў. З 13 іграных партый ён зрабіў толькі тры нічыі, выйграўшы астатнія 10 партый. Гэта выдатны вынік. Таксама без паражэнняў прайшоў і майстар Гардон, заваяваўшы званне чэмпіёна рэспублікі па шашках. Ад Сокава ён адстаў на 2 з паловай ачка.

На трэцяе месца вышаў Берлінкоў. Толькі на чацвёртым застаўся маскоўскі майстар Ліознаў, таксама іграўшы па-за конкурсам.

Выдатна ў турніры сыгралі школьнікі Грушэцкі і Канішчык. Яны хоць і занялі невысокія месцы, але набралі амаль 50 процантаў (6 ачкоў), што пры такім моцным складзе — вялікае дасягненне.

Розныя здабычы з якімі вучні пасля адпачынку сустрэлі навучальны год

ГЭТАЯ ЗДАБЫЧА У ВУЧОБЕ МОЖА...

... А ГЭТАЯ ТОЛЬКІ БУДЗЕ ПЕРАШОЮ ДЖАЦЬ.

Рэбята!

З 1 ВЕРАСНЯ ПАЧЫНАЮЦЬ ЗАНЯТКІ У ШКОЛЕ. ПАСТАРАЙЦЕСЯ ЗАБЯСПЕЧЫЦЬ СЯБЕ СВАЁЙ ГАЗЕТАЙ

„ПІОНЕР БЕЛАРУСІ“ ПРЫЁМ ПАДПІСКІ НА „ПІОНЕР БЕЛАРУСІ“ ПРАЦЯГНУТ ДА 5 ВЕРАСНЯ.

У БАРЫСАЎСКІМ дзіцячым доме, які існуе ўжо 14 год, ёсць розныя тэхнічныя гуртні і майстэрні. Тут для рэбіт створаны ўсе ўмовы для жыцця, вучобы і культурнага адпачынку.
НА ЗДЫМКУ: група рэбіт-дзетдомаўцаў за шахматамі. (Белсаюзфота).